

Raportti työssäoppimisesta ulkomailla

1. Perustiedot

Nimi: Satu Haajo

Opintoala: Sosiaali- ja terveysala, lähihoitaja

Työpaikan nimi: Colegio Publico Cruceiro de Canido

Osoite: Dr.Fleming s/n 15401 FERROL

Nettisivut: <http://www.edu.xunta.es/centros/ceipcruceirodecenido/>

Jakson kesto: 4 viikkoa

2. Työpaikka, työtehtävät ja perehdytys niihin

Työpaikka oli kunnallinen esikoulu/koulu Colegio Publico Cruceiro de Canido. Esikoulu/koulu oli auki 9.00 – 14.00. Työskentelin esikoulun puolella. Vapaaehtoista ja ilmaista esikoulua kävi noin 130 lasta. Espanjassa esikoulu alkaa jo 3-vuotiaana ja kestää kolme vuotta. Henkilökunta (opettajat, sihteerit, kiertävä puheterapeutti, vahtimestari, siivoojat) otti minut avosylin vastaan. He olivat ystävällisiä, avoimia ja heitä oli helppo lähestyä.

Kuljin Rebeca nimisen (opettajaksi valmistuvan) kanssa avustamassa 3

– 5 vuotiaiden lasten ryhmiä heidän luokissaan. Avustimme pääasiassa 3-vuotiaiden ryhmää, jossa oli 22 lasta. Minut perehdytettiin hyvin työtehtäviini. Lapset maalasivat, askartelivat, leikkivät, harjoittelivat numeroita, tekivät laskutehtäviä monisteista ja harjoittelivat oman nimen ja mallista kirjoittamista. Musiikkitunnilla he tutustuivat eri soittimiin. Välillä englannin kielen opettaja kävi pitämässä heille tuntia. Liikuntasalissa jumpattiin ja he kiersivät temppurataa. Puolen tunnin ulkoilu kuului myös päiväohjelmaan. Kun Rebeca ja opettajat pitivät ohjaustuokioita lapsille niin minun tehtäväni oli avustaa heitä yksilöohjauksella. Tehtäviini kuului myös tehdä alkuvalmistelut ohjaustuokioihin.

3. Kuinka sopeuduin työpaikkaan sekä kohdemaan kulttuuriin

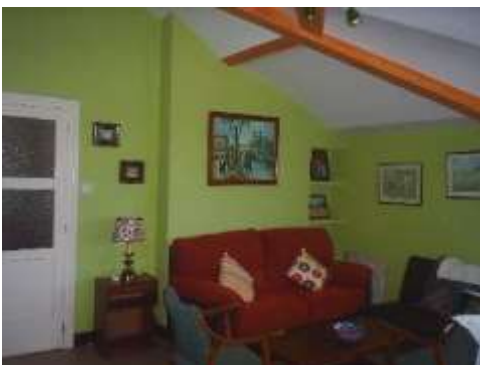
Käytin työkielenä englantia. Rebecan kanssa vuorovaikutus englannin kielellä sujui hyvin. Osa opettajista oli arkoja puhumaan englantia ja osa heistä ei osannut puhua lainkaan englantia. Kommunikoinnissa jouduimme välillä käyttämään google kääntäjää. Yksittäisiä sanoja osasin sanoa espanjaksi mutta lauseiden muodostaminen oli vaikeaa. Haasteellista oli se, että he puhuivat galician kieltä, joka hieman poikkeaa espanjan kielestä. Heidän kommunikointi oli niin nopeaa, että se myös hankaloitti ymmärtämistäni. Lasten kanssa tulinkin hyvin toimeen elekielellä.

Suomalainen tervehtii kättelemällä, mutta espanjalaiset tervehtivät halaten ja poskisuudelmin. Heidän (myös minun) työpäivänsä kesti 5 tuntia 9 – 14. Päivän aikana syötiin ainoastaan pientä suolaista välipalaa (hedelmiä, välipalapatukkaa, suolaisia keksejä, kahvia). Heillä oli 25 min tauko 2 x viikossa. Minä ja Rebeca olimme tauolla (25 min) joka päivä.

4. Käytännön järjestelyt asunnon ja työmatkan suhteen

Alkuun mietimme majoitusta hotellista, mutta onneksi yhteishenkilömme Raquel Rodriguez löysi meille vuokra-asunnon Ferrolista. Hotellissa ei olisi ollut ruuanlaittomahdollisuutta, muutenkin vähemmän tilaa ja hinta korkeampi. Vuokra-asuntomme oli kerrostalon ylimmässä eli kahdeksansnessa kerroksessa. Vuokranantaja asui myös samassa talossa. Asunnossa oli kolme makuuhuonetta, olohuone, keittiö ja suihkullinen wc. Asunnon vuokraus kuukaudeksi maksoi 500 € sisältäen veden kulutuksen mutta ei sähköä. Olimme maksaneet etukäteen "takuumaksuna" 300 €, jolla sitten maksetaan tuleva sähkölasku. Meillä oli käytössä kaasuhella ja vesi lämmitettiin myös kaasulla. Työmatkan pituus oli vain 1,5 km asunnoltani, jonka kuljin kävellen.

5. Vapaa-aika

Aurinko paistoi pilvettömältä taivaalta. Reppu selkään, vesipullo mukaan ja kunnon jalkineet, näin matka taittui kohti ostoskeskuksia. Kävimme shoppailemassa isossa Hyper Supermarketissa. Valikoima oli todella laaja. Kuusi tuntia kierreltiin eri ostoskeskuksia (12000 askelta kertyi askelmittariin). Välillä istahdettiin kahville ja syömään pientä purtavaa. Yksi sunnuntai, kun kierreltiin kaupungilla niin löydettiin sattumalta tori. Monen monta myyntikojuja: vaatteita, kenkiä, laukkuja ja ruokavalmisteita. Myyjät olivat hyvin ystävällisiä ja antoivat meidän rauhassa katsella tuotteita. Löysin hyvän kuntosalin, jossa kävin kolme kertaa viikossa. Salilla oli myös sauna, jonka lämpöön pääsin kaksi kertaa viikossa.

Vesi oli meidän lauantai päivän teema. Kävimme tutustumassa vesipuistoon Aquacienciin. Puistossa oli paljon erilaisia puita, pensaita ja kukkia. Riikinkukot tallustivat vapaina ja vastaanottivat tulijat kiekaisuillaan. Sitten mentiin ihailemaan merta. Muuri ympäröi meren rantaa, mutta löysimme paikan missä ei muuria ollut ja saimme nauttia merinäköymästä, Atlantin valtamerestä. Illalla käytiin ulkona syömässä meren antimia – mustekalaa.

Työpaikka ei järjestänyt erityistä ohjelmaa vapaa-ajalleni.

Tutustuin työtoveriin Rebecaan. Kerroimme toisillemme perheistä, harrastuksista, millaista on asua Suomessa/Espanjassa ja vertailimme maita keskenään. Annoimme toisillemme yhteistietomme, että voimme jatkossakin olla yhteydessä.

6. Muuttuiko kuvani kohdemaasta? Miten? Mikä yllätti?

Tutustuin jo etukäteen espanjalaisten tapoihin, ruokakulttuuriin, työkuulttuuriin ja perusasioihin Espanjasta. Olin jo muodostanut kuvan kohdemaasta, joka ei muuttunut. Se yllätti, että Espanjan koulutusjärjestelmä poikkeaa niin suuresti Suomen koulutusjärjestelmästä. Espanjalaiset pikkulapset voivat olla tarhoissa, kunnes täyttävät kolme vuotta. Esikoulussa ollaan 3 – 5 vuotiaina. Esiopetukseen mennään 6-vuotiaana. Esiopetus jatkuu kuusi vuotta, sitten siirrytään yläasteelle,

joka puolestaan kestää viisi vuotta. Tämän jälkeen voi valita 2-vuotisen lukion tai ammattikoulutuksen. Erona huomaisin myös sen, että yhteistyö vanhempien ja henkilökunnan välillä ei ollut niin tiivistä kuin Suomessa. Ihmettelin myös sitä, että siellä lapset eivät pesseet käsiä ollenkaan vaan kädet puhdistettiin kosteuspyyhkeillä, jotka kukin lapsi toi omansa esikouluun.

7. Mitä opin kokemuksen kautta omasta kulttuuristani ja ammattialastani

Opin kokemuksen kautta arvostamaan oman kulttuurimme varhaiskasvatuksen hoito- ja kasvatustyötä, jossa korostetaan yksilöllisyyttä, luovuutta, osallisuutta, kasvatuskumppanuutta, yhteisöllisyyttä, suunnitelmallisuutta (vasu), tavoitteellisuutta. Mielestäni yksilöllisyyttä ei korostettu, koska kaikki tekivät aina saman mallin mukaisesti ja lasten luovuus ”kärsi”, kun pyyhekumilla tai kostutetulla paperilla pyyhittiin pois kuvio/kirjoitus/piirustus/tehtävä jos siitä ei tullut toivotun näköistä.

8. Mitä valmiuksia ulkomaanjakso toi

Olen todella iloinen ja tyytyväinen kun luotin itseeni ja uskalsin lähteä harjoitteluun ulkomaille. Kohensin englannin kielitaitoani, itseluottamukseni kasvoi, sain arvokkaan lisän työkokemuksiini, tutustuin Espanjan elämäntyyliin, kulttuuriin ja ihmisiin. Oli myös antoisaa tutustua espanjalaisten työkuulttuuriin. Työskentelyni vieraassa kulttuuriympäristössä antoi minulle eväitä oman osaamisen kehittämiseen. Monet työnantajat arvostavat kansainvälistä työkokemusta ja toivon, että se auttaisi minua työpaikan saamisessa.

9. Suosittelemko muille opiskelijoille tähän kohtemaahan ja/tai työssäoppimispaikkaan lähtemistä? Mitä tulisi pitää mielessä ennen lähtöä ja miten valmentautua?

Suosittelen muille opiskelijoille juuri tähän työssäoppimispaikkaan lähtemistä. Työntekijät olivat ystävällisiä, avoimia ja heitä oli helppo lähestyä. Sain työskennellä juuri sen ikäisten lasten kanssa kuin toivoin. Koin kuinka he arvostivat työskentelyäni siellä. En kokenut olevani ulkopuolinen vaan tunsin voimakkaan yhteenkuuluvuuden siihen työyhteisöön. Lapset suhtautuivat minuun kunnioittavasti. Vaikka meillä ei ollut yhteistä kieltä niin silti meidän välille syntyi yhteys. Minusta tehtiin haastattelu kuvineen heidän nettisivuilleen. Sain muistoksi lapsilta kirjasen, jossa oli heidän valokuvat ja jokaisen tekemä piirustus. Henkilökunta antoi minulle kiitokseksi lahjoja.

Ferrol on kaupunki luoteis-Espanjassa, Atlantin rannikolla. Kuukauden aikana oli vain muutama päivä, milloin ei satanut vettä ja eikä tuullut. Täytyy siis varautua sadevaatteisiin ja

sateenvarjoon. Asunnot eivät ole niin lämpimiä kuin Suomessa, joten lämmintä vaatetta ja sisätossua myös mukaan. Kaupungin väkiluku on noin 68 300, joten isosta paikasta ei ole kyse. Mielestäni kuukausi oli liian lyhyt aika työssäoppimisjaksolle. Juuri kun oli päässyt työn makuun ja asettunut asumaan niin kotimatka jo häämötti edessä. Suositteaisin 6 – 8 viikon jaksoa.

Ihanaa, kun sain vielä (yli 50 vuotiaana) tällaisen ikimuistaisen elämyksen ja kokemuksen ulkomailla työskentelystä. Kiitos tästä mahdollisuudesta.

